

El català deixa

La comissió d'Ensenyament i Cultura del Congrés votava, el passat dimarts, a favor de la unitat de la llengua catalana. Mentrestant, la plana major institucional d'UV secundava l'acte de protesta de l'ultradretà Grup d'Acció Valencianista a Madrid.

JOSEP MARIA CASANA

L'últim rumor que va córrer pels passadissos del Congrés, minuts abans del debat, apostava per una rectificació del PP. En definitiva, el Grup Popular no tenia res a guanyar en la votació i sí molt a perdre. Votar no a la proposta de reconeixement de la unitat lingüística del català significava enfrontar-se obertament a la resta dels grups parlamentaris sense més excepció que la del sempre peculiar diputat d'Unió Valenciana. Això i la visualització immediata de la feblesa del seu pacte amb CiU en un moment en què les tensions entre els dos socis comencen a posar data per a unes altres eleccions generals. A l'altre cantó de la balança, el pacte de Govern amb Unió Valenciana i, sobretot, la pressió dels mitjans de comunicació que donen suport a Aznar, concretament, a Madrid, un editorial de l'*Abc* del dia anterior reproduïa els tòpics més barroers del blaverisme.

Però el PP, posat en el pitjor escenari possible, va acabar triant la solució menys adequada. És a dir, votar "no" però amb un discurs que no posés en qüestió la unitat de la llengua. I el diputat que va haver de portar el PP a l'escorxador de l'aritmètica parlamentària va ser Gerardo Camps —catalano-parlant, com tots els portaveus que van intervenir en el debat— amb una intervenció que intentava quadrar el cercle a base de no entrar en el fons de la qüestió i repetir una i altra vegada que el seu partit respecta escrupolosament les decisions dels parlaments autonòmics.

n minoria el PP

JOSEP MARIA CASANA

A la pàgina anterior, Hèctor Villalba, president de les Corts Valencianes i d'Unió Valenciana, es dirigeix als centenars de manifestans que s'aplegaren a Madrid convocats pel Grup d'Acció Valencianista. Al costat d'aquestes ratlles, d'esquerra a dreta, Ximo Lanuza, president de l'IVAJ; Mayren Beneyto, directora del Palau de la Música; Tàrsilo Piles, secretari provincial d'UV; M. Àngels Ramon-Llin, consellera regionalista d'Agricultura; Hèctor Villalba, i J. Maria Castellà, conseller regionalista de Medi Ambient; la primera plana del regionalisme institucional valencià abonà la protesta anticons-titucional que el grup ultra-dretà organitzà davant del monument a la Constitució.

Aquest magre bagatge argumental va ser aprofitat pels portaveus de CiU, PSOE, EU i PI, que ja havien pactat el text definitiu de la proposició no de llei i que van poder permetre's el luxe de dirigir les seves intervencions al representant d'un govern que anava a perdre la primera votació parlamentària només un any després de la investidura de José María Aznar. Sense l'emoció del resultat, el debat només va aportar una dada per a la miscel·lània del Congrés dels Diputats. José María Chiquillo, d'Unió Valenciana, va abandonar la comissió d'Ensenyament i Cultura en el moment de la votació, segons ell perquè proclamar la unitat del català té una "magnitud aniquiladora per a un poble que només vol viure en pau i parlar la seua llengua" i, per tant, constitueix "una agressió intolerable al poble i a les institucions valencianes". Mentre se n'anava, el president de la comissió, Pablo

Pablo Castellano (EU) a Chiquillo (UV): "Abandonar una votació on no es té dret a vot és un gest molt meritori".

Castellano (EU), li va recordar, irònicament, que absentar-se d'una votació on no es disposa de dret de vot no deixa de ser un gest meritori. I és que Unió Valenciana, com a integrant del grup mixt, només pot votar en les comissions on està representada, en la resta només pot intervenir, tal i com va fer -ben apassionadament,

com sempre- el diputat Chiquillo. Un cop materialitzada la derrota, els diputats del PP insistien una i altra vegada, i a qui se'ls volgués escoltar, que ells no han posat mai en qüestió la unitat del català i que el seu partit havia estat víctima d'una conspiració del PSOE per posar en perill el pacte amb CiU en una qüestió irresoluble. Una conspiració que, si fos real, hauria estat eficaç perquè el mateix dia els convergents van deixar que el PP perdés dues votacions més, tot i que d'abast secundari. I mentre això passava, fora, al Passeig de la Castellana, uns centenars de manifestants vinguts en autocar des de València a la convocatòria del Grup d'Acció Valencianista -2.000 segons la Policia Municipal, 4.000 segons els organitzadors, 6.000 segons l'Abc- exhibien pancartes i banderes (unes, amb la franja blava, altres sense blau però amb només dues barres) amb la intenció declarada de "de-

A la dreta, full volant repartit pel Grup d'Acció Valencianista per la ciutat de València els dies previs a l'acte de protesta. Malgrat les xifres esbombades per la premsa afí, a l'acte només hi assistiren uns centenars de persones.

manar la solidaritat de tot Espanya per afrontar aquesta maniobra del pancatalanisme". La concentració, que va sortir des del monument a la Constitució i va arribar fins al Tribunal Constitucional, va aconseguir acaparar l'atenció dels mitjans de comunicació de Madrid, fins l'extrem que els informatius de TVE van iniciar les seves informacions sobre l'afer amb les imatges dels manifestants, que lluien pancartes del tipus "¿Cacalán? (sic), no gracias. Nuestro idioma es el valenciano" o "Somos valencianos. Somos españoles. Nunca catalanes". La nota de color –si és que encara no n'hi havia prou– la posaven uns suposats representants de la Franja del Ponent que no quedava clar si asseguraven que el seu idioma era el mateix que el del GAV o

si estaven reclamant l'existència d'una tercera llengua. Per si de cas, van ser previsors i duïen la seva pancarta en castellà.

El text aprovat pel Congrés dels Diputats és el resultat d'un llarg

procés d'acord que ha acabat amb el reconeixement implícit de la unitat de la llengua que es parla a les tres comunitats autònomes que conformen la major part dels Països Catalans. De fet, una proposició molt semblant presentada per la senadora eivissenca Pilar Costa ja va obtenir el suport de tots els grups parlamentaris (a excepció de PP i UV) al Senat fa poques setmanes amb la diferència que el PP disposa de majoria absoluta a la Cambra Alta, una circumstància que, per cert, pot dificultar el tràmit parlamentari de la proposició que acaba d'aprovar el Congrés dels Diputats.

Concretament, la proposició insta el govern central a establir els mecanismes que garanteixin que totes les disposicions de caràcter general emanades de l'estat i les publicacions dels òrgans de l'administració central "respectin l'ús de les llengües oficials basca, gallega i catalana –aquesta última amb la denominació estatutària i històrica de valencià a la seva comunitat autònoma– i la normativa ortogràfica que es correspon amb els criteris de la filologia i, en conseqüència, l'insten també a editar una sola versió de les esmentades publicacions en cadascuna d'aquestes llengües, sense perjudici de les peculiaritats de les seves diverses modalitats". Les al·lusions al galleg i al basc, llengües que no han generat aquest tipus de polèmica, són fruit del consens general i pretenien facilitar el suport de tots els partits nacionalistes a la proposició no de llei que finalment es va aprovar, que és fruit d'una esmena que van presentar CiU i PSOE als textos d'EU i PI que, en origen, apel·laven al Govern de forma directa perquè reconegués explícitament la unitat del català. A banda del fet unitari, el Congrés dels Diputats també sol·licita al govern central que s'interessi per la promoció internacional d'aquestes llengües, parant especial cura als territoris que, tot i ser fora de les fronteres de l'estat, les tenen com a pròpies.

CONSELL COMARCAL DE LA NOGUERA

25 de juliol - 1997

Premis Jaume d'Urgell

I PREMI DE VIDEO PROFESSIONAL

La nit dels Països Catalans a les terres de Lleida

Tema:
Festa i videogràfic en llengua catalana que promou l'evolució de les relacions culturals entre els pobles de parla catalana.

Inscripcions:
Del 1 al 31 de juliol al Consell Comarcal de la Noguera, Pl. Angel Guàrdia, 174, 25122 Bellaguarda, Lleida. Tel. 973 44 39 33 - 973 44 33 33.

Premis:
1r - 1.000.000 Ptas - Diputació de Lleida
2a - 250.000 Ptas - Consell Comarcal de la Noguera
3a - 125.000 Ptas - Ajuntament de la Noguera i TV Local de Catalunya

Salvador Cot